

Král z Betléma

Autor:	Michal Šourek				
Obsah:	Příběh začíná narozením krále Davida, pokračuje jeho pomazáním za krále, bojem s Goliášem, korunovací a končí narozením Krále Ježíše Krista - rovněž v Betlémě.				
Hesla:	Vánoce, Ježíšovo narození, David				
Biblický text:	1. Samuelova 16 - 2. Samuelova 7; Matouš 2; Lukáš 2				
Obsazení:	10-20. Hra není náročná na učení textu. Je možno ji zvládnout s 10 dětmi + vypravěčem (7 Jišajových synů se po prvním výstupu rozdělí a jeden hraje medvěda a další ovce, ve scéně s vojskem hrají tři Izraelce a tři Pelištejce, atd.; Jišaj se změní na Saula a později Josefa pomocí kostýmu).				
	Scéna 1	Scéna 2	Scéna 3	Scéna 4	Scéna 5
	Vypravěč	Vypravěč	Vypravěč	Vypravěč	Vypravěč
	David	David	David	David	
	Jišaj	Jišaj	Saul		Josef
	Abíja				Marie
	7 synů:	Samuel	Golijáš	Lid (min. 3)	Pastýři
	Ovečky	Boží hlas	Izraelci (min. 3)	2 kněží	Mudrci
	Medvěd		Pelištejci (min. 3)	Hlasatel	
			Hlasatel (Jiš. syn)	Nátan	
Délka:	Cca 30 minut (s písněmi)				
Rekvizity:	Kostýmy pro herce; postýlka; kostýmy pro ovečky a medvěda; hůl, prak a malá harfa pro Davida; ubrus; lahvička s olejem; královská koruna; kostýmy pro vojáky (štity a meče nebo kopí); Saulovo brnění; brnění, kopí, meč, přilba pro Goliáše; truhla smlouvy; jesle.				
Scéna:	Scény uvádí vypravěč před spuštěnou oponou. Během jeho slov se za oponou připravuje další scéna. Písničky zpívají všechny děti, po písničce se spustí opona.				
Poznámka:	V neděle jsme od září do prosince probírali příběhy proroka Samuela, krále Saula a krále Davida. Divadlo na to dobře navazovalo.				

1. Davidovo narození a dětství

Vypravěč: *(před spuštěnou oponou)* Před mnoha a mnoha lety žil v Betlémě, v malém městě v Palestině, muž jménem Jišaj. Protože byl z Betléma, říkali mu Jišaj Betlémský. Všichni ve městě ho znali a měli ho rádi. Jišaj měl velkou rodinu a byl patřičně hrdý na své děti. S manželkou Abíjou měli samé syny. *(opona se zvedá)*

Abíja: *(na zavolání kluci jeden za druhým přicházejí)* Eliabe, Abínádabe, Šamo, Gáde, Kálebe, Chanóku, Míko! Kde vězíte, kluci! Rychle všichni sem. Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm. Tak jsou tu všichni.

Vypravěč: Celkem jich bylo sedm. Jišaj tvrdě pracoval, aby rodinu uživil, a kluci, jak rostli, mu pomáhali. Pracovali s ním na poli, orali a seli, sklízeli. Bylo se co ohánět. Sedm hladových krků něco spořádá.

A nebylo všem dětem konec. Maminka doufala, že bude mít - na poosmé - konečně holčičku, tatínek chtěl raději dalšího kluka. A pak to jednoho dne přišlo. Byla neděle odpoledne a Jišaj seděl a odpočíval na sluníčku.

Abíja: *(přichází s dítětem v náručí a dává ho do postýlky)*. Kluci, tak máte dalšího bráchu. Přiveďte rychle tátu.

Kluci: *(kluci běží za tátou)*

Tati, pojď rychle domů. Už se to narodilo. Je to kluk. Máme bráchu. To je skvělé.

Jišaj: *(zvedá se a jde ke kolébce, zvedá syna a ukazuje ho)*

Vítám tě. Budeš se jmenovat David. To znamená milovaný. Ať ti Hospodin, náš Bůh a Pán, žehná a chrání tě, ať jsi jeho milovaný.

(spustit oponu; zatímco vypravěč čte text, připraví se za oponou další scéna)

Vypravěč: A tak do rodiny přibyl další kluk, tentokrát už poslední. A bylo jich celkem osm - osm bratrů. A David rostl a prospíval na duchu i na těle. Stejně jako jeho bratři odmalíčka pomáhal s tím, na co stačil. Nejraději ale chodil s bratry pást ovečky. A když trochu povyrostl a zesílil, uměl všechnu práci kolem oveček zastat sám. A tak se z Davida stal pastýř, který pásal ovečky na kopcích kolem Betléma.

(zvednout oponu)

David: *(David se prochází s holí a zahání ovečky do houfu)*

Ovečky: Béé, béé, béé *(ovečky bečí a pobíhají)*

David: No tak, Bělko, pěkně rychle k ostatním. Dávej pozor, ať se někam nezatouláš. Mohla bys někam zapadnout a zranit se. Všechny pěkně do ohrady. Za chvíli bude noc, tak ať jste všechny v bezpečí.

Ovečky: Béé, béé, béé. *(ovečky bečí a pobíhají)*

David: Černočko, ty nějak kulháš. *(dívá se ovci na nohu)*. No jo, máš tam trn. Ukaž, vytáhnu ti to. *(vytahuje trn)* Ták, už to bude v pořádku.

Ovce: Díky, bééé, Davide, bééé.

Vypravěč: Dělat pastýře nebylo jen tak. Byla to spousta práce a občas pěkně nebezpečné práce. V okolních horách se totiž potulovala dravá zvířata, lvi a medvědi a pěkně vykrmené ovečky je samozřejmě lákaly. To by byla večere.

Medvěd: Uááá. Dneska mám chuť na jehněčí. Jak já bych si dal pěknou mladou ovečku. Nejlepší ovce v okolí má ten malý pastýř David. Tak se tam podívám. Takový kluk. S tím bude určitě lehké pořízení. Prostě si tam dojdu a nějakou ovci si odnesu. *(obchází, blíží se k ovečkám, jednu se snaží odnést)*

David: Jen počkej, ty lupiči. Vrať mi moji ovečku. *(běží za medvědem, začnou se prát a David ho přetáhne několikrát holí, srazí na zem a ovečku zachrání)* Já ti dám krást mi ovečky! Zachtělo se ti mých oveček! Ale to máš smůlu. Jediné, co tady dostaneš, je pořádný výprask!

Medvěd: *(těžce se zvedá a schlíple odchází)* To ale byla nakládačka. Určitě mám zlomená nejméně tři žebra. To jsem netušil, že se David umí takhle prát. Příště, až dostanu chuť na jehněčí, si raději zajdu někam jinam.

David: *(otírá si čelo a sedá si)* Už se nebojte, ovečky moje. Ten se už nevrátí. Já vám teď něco zazpívám, aby s e vám dobře usínalo.

David: *(sedne si, vytáhne harfu a začne brnkat a notovat si)*

Vypravěč: David nebyl jen silný a statečný pastýř, ale také básník a hudebník. Nejdřív si zpíval jen tak pro sebe a pro ovečky, později zpíval i pro sousedy, a když se o jeho umění doslechl král, zpíval a hrál i na královském dvoře. My vám teď zazpíváme jednu z Davidových písní, kterým se říká žalmy.

Všichni: *(zpívají, ovečky stojí vpředu)*

Písnička: *Haleluja, chvalte Pána (Svitá 65)*

(spustit oponu)

2. Pomazání Davida za krále

Vypravěč: V Izraeli vládl v té době král Saul. Na Boží pokyn ho vybral prorok Samuel. Bůh mu dal nové a čisté srdce. Byl to král dobrý a spravedlivý, statečný, který se řídil Boží vůlí.

Ale nezůstalo to tak. Saul přestal Pána Boha poslouchat a chtěl si dělat věci po svém a dopouštěl se toho, co bylo zlé v Božích očích. Protože opustil Boha a neřídil se jeho vůlí, Hospodin ho zavrhl a rozhodl se dát království jinému králi. Poslal proroka Samuela za Jišajem Betlémským, aby za nového krále pomazal jednoho z jeho synů.

Když Samuel přišel do Betléma, pozval Jišaje a jeho syny na obětní hody.

(zvednout oponu)

Samuel: *(přichází)* Pokoj vám.

Jišaj: Pokoj tobě, Boží muži. Přicházíš v pokoji nebo neseš špatné zprávy.

Samuel: Přicházím v pokoji, Jišaji. Přišel jsem, protože chci s tebou a tvými syny obětovat oběť našemu Bohu. Zavolej, prosím, svoje syny.

Jišaj: *(svolává syny a všichni si i se Samuelem sedají k jídlu - jedí na ubruse na zemi)*

Vypravěč: A tak se všichni sešli u svátečního stolu. Jen Davida nikdo nezavolal. David byl zrovna s ovečkami na druhé straně hor a tak se jim pro něj nechtělo chodit. A navíc to byl pořád ještě skoro kluk.

Samuel si prohlížel Jišajovi syny a přemýšlel, který z nich by se hodil za krále. Díval se na nejstaršího Eliába a ten se mu velmi líbil. Byl to urostlý mladý muž, měl krásnou postavu a vypadal velmi atraktivně. A Samuel si říkal:

Samuel: *(synové sedí u stolu a Samuel chodí okolo)* Koho to vlastně mám pomazat za krále? To mi Bůh neřekl. Asi to ale bude Jišajův prvorozený. Králem by měl být prvorozený syn. A Eliáb se mi moc líbí. Ta jeho postava, určitě je také velmi silný. Myslím, že jsem ho našel. Určitě je to Eliáb. Nebudu dál otálet a pomažu ho za krále. Kde mám tu lahvičku s olejem? *(sahá si do kapsy pro lahvičku s olejem a vytahuje ji)*

Boží hlas: *(dunivě)* Samueli, Samueli, zadrž. To není ten pravý. Ty sis nechal učarovat jeho vysokou postavou a jeho vzhledem. Já ale neposuzuji člověka podle jeho vzhledu, ani jeho věku, ani bohatství, ani chytrosti. Já se ne dívám na to, co je vidět očima, já se dívám na srdce člověka.

Samuel: Děkuji ti, Pane, že jsi ke mně promluvil. Odpust mi, že jsem se tak nechal unést. Byl bych to všechno pokazil.

Vypravěč: A tak Samuel zase zastrčil svou lahvičku s olejem do kapsy a rozhlížel se dál. Postupně si prohlížel všechny ostatní syny u stolu. *(postupně si prohlíží ostatní syny, ale u každého zakroučí hlavou)* Ale věděl: Hospodin si nevyvolil nikoho z nich. Samuel byl trochu v rozpacích. Žádný z nich to není, kdo tedy?

Samuel: Jišaji, to jsou všichni tvoji synové? Nechybí tu někdo?

Jišaj: Chybí tu David, ale to je jedno. To je ještě chlapec, který pase ovečky.

Samuel: Zavolejte ho, prosím!

(jeden z bratrů odchází pro Davida)

David: *(přichází)* Pokoj vám všem. Tady jsem, volali jsme mě? Co to slavíte?

Samuel: Pokoj tobě, Davide. Poslal mě Bůh, abych ti vyřídil jeho vzkaz. Hospodin si tě vyvolil za nového pastýře Izraele. Z jeho rozkazu a přání tě pomazávám za krále. Buď trpělivý, Bůh ti ukáže pravý čas, kdy nastoupíš na trůn - a nebude to hned. Opatruj svoje srdce, ať je čisté a neposkvrněné, ať se líbí Bohu. Bůh ti žehnej. *(bere lahvičku, pomazává klečícího Davida a vztahuje ruce a žehná mu).*

Písnička: *Srdce čisté (Svítá 349 - slova viz příloha)*

(spustit oponu)

3. David a Golijáš

Vypravěč: Zatímco David pásal ovečky, skládal a zpíval písničky a zápasil s vlky a medvědy, jeho zemi ohrožoval mnohem nebezpečnější nepřítel: Pelištejci, bojovní sousedi, kteří nedali Izraeli pokoj a byli pro něj velikým nebezpečím. I tentokrát sesbírali vojsko a chystali se na boj.

(zvednout oponu)

Pelištejci: *(Pelištejci pochodují)* Na Izraelce! Na ně! Ráz, dva, ráz, dva... Na Izraelce! *(pochodují mezi lidmi a přes jeviště a pak se postaví do řady po straně jeviště)*

Vypravěč: Svolat muže do zbraně proti musel také izraelský král. Saul proto svolal bojeschopné muže.

Hlasatel: *(čte z listu, bubnuje na bubnu)* Z rozkazu našeho krále Saula, se vydává povolávací rozkaz pro všechny muže od 20 do 40 let. Všichni ať se dostaví do dvou dnů do údolí Posvátného stromu.

Vypravěč: Jišaj sám už byl starý na to, aby šel bojovat, ale do války odešli jeho tři nejstarší synové.

Synové: *(synové si berou zbraně, loučí se s Jišajem a odcházejí, David se tváří, jako by chtěl jít také)*

Vypravěč: David chtěl jít taky, ale všichni mu říkali, aby zůstal doma, že je na to ještě příliš mladý a nezkušený. David z toho byl smutný, ale jeho přání vidět vojsko se mu nakonec splnilo. Po několika dnech ho otec poslal, aby donesl svým bratrům nějaké jídlo a další věci a přinesl od nich čerstvé zprávy. A tak se David vydal na cestu.

David: *(dává si přes rameno tornu, bere si hůl a jde)*

Vypravěč: Když David došel na bojiště, obě vojska se právě řadila k boji: na jedné straně Izraelci v čele se svým králem *(Izraelci pochodují, zvedají zbraně a dělají hurá)* - na druhé Pelištejci *(pochodují, zvedají zbraně a dělají hu, hu, hu, bijte je)*. Obě vojska stála proti sobě.

A najednou se první řada pelištejského vojska rozestoupila a objevil se - obr v plné zbroji.

Golijáš: *(prochází mezi svými vojáky, stoupne si před ně a začne křičet)* Tak co, kdo z vás se se mnou odváží bojovat? Vyberte si někoho, ať se mnou bojuje, a když mě porazí, budeme vašimi otroky. Ale to se vám nikdy nepovede, vy zbabělí psi. Jděte se vycpat s tím svým Bohem, ten vám nepomůže. No tak, kdo se odváží? *(udělá krok vpřed a zvedne svůj meč)*

Pelištejci: Ať žije Golijáš! Ať žije náš hrdina!

Izraelci: *(utíkají celí zděšení, přikrčí se k zemi)* Utíkejte! Rychle pryč, nebo nás zabije! Já se s ním bit nebudu, takový blázen nejsem.

Vypravěč: Všichni se rozprchli ke svým stanům. Třáslí se před Golijášem strachem. Aby ne: byl vysoký šest loket a jednu píd', na hlavě měl bronzovou přilbu a byl oděn do šupinatého pancíře, který vážil pět tisíc šekelů bronzu. Na nohou měl bronzové holenice a na ramenou bronzový oštěp. Násada jeho kopí byla jako tkalcovské vratidlo a hrot jeho kopí vážil šest set šekelů železa. Všichni se báli, i král Saul. Jen David ne. A hned se hrnul ke králi Saulovi.

(Saul stál v pozadí svého vojska, teď přichází dopředu scény)

- David: Králi, já s tím Pelištejcem půjdu bojovat.
- Saul: To nemůžeš. Ty jsi mladý a nezkušený a on je vycvičený bojovník, chodící stroj na zabíjení. To nejde.
- David: Pravda, ve válce jsem sice ještě nikdy nebyl, pasu ovce, ale mnohokrát jsem už zabil lva nebo medvěda, když mi chtěl ukrást ovečku. A tomu posměváčkovi, který urážel Hospodina, se povede stejně.
- Vypravěč: Král Saul se nakonec rozhodl Davidovi vyhovět. Poručil, aby mu dali královskou zbroj (*David si nasazuje přilbu a zkouší štít*), ale to všechno na něj bylo příliš velké a David se v tom neuměl pohybovat.
- David: Raději si to sundám. Necítím se v tom dobře. Určitě bych zakopl o vlastní nohu. Půjdu na něho jako na medvěda: se svojí holí a s prakem, který mám tady v torně (*vytahuje prak*). Věřím, že Hospodin mi pomůže.
- Vypravěč: A tak se David vydal do boje. Nabral si v potoce oblázky, připravil prak, do ruky vzal hůl a šel na Golijáše. Obě vojska se opět pohnula proti sobě.
- Vojska: *(vojska postupují v řadách proti sobě, křičí svoje válečné pokřiky, dojdou až k sobě štít na štít a pak udělají několik kroků vzad; z pelištejského vojska opět vystoupí Golijáš)*
- Golijáš: Tak co, už jste se rozmysleli, kdo se mnou půjde bojovat? Nebo máte pořád nahnáno, máte v kalhotách?! Zajděte si do Tesca pro Pampersky, budou se vám hodit.
- David: *(vystupuje z řady)* Hej, Goliáši, tady jsem. Jdu se s tebou bít.
- Golijáš: Cože. Chachá, ty skrčku. Stačí, když dupnu, a bude s tebou ámen. Ty si snad myslíš, že jsem pes, že sis na mě vzal hůl? Jen pěkně pojd', dostaneš nakládačku. Udělám z tebe sekanou. A ten tvůj Bůh se na to bude jenom bezmocně koukat.
- David: Ty na mě jdeš s mečem a kopím, já proti tobě jdu ve jménu Boha Izraele.
- Vypravěč: Golijáš už už začal napřahovat kopí, aby ho mrštíł po Davidovi, ten si ale vyndal prak, zamířil, vystřelil a zasáhl obra do čela. Obr jen zasténal a padl omráčený k zemi. Když to David viděl, přiběhl, vzal jeho meč a usekl mu hlavu.
- (během čtení vypravěče David a Golijáš předvádějí)*
- Golijáš: *(začne napřahovat kopí)*
- David: *(rychle vytáhne prak, zamíří a vystřelí)*
- Golijáš: *(chytne se za čelo, udělá „jauvajs, to ale byla pecka“ a skácí se k zemi)*
- David: *(přiběhne a usekne mu hlavu a zvedne ji, aby ji všichni viděli)*
- (chvilka ticha)*
- Vypravěč: A bylo po obrovi. Neměl mít žádnou šanci, mladíček David proti obrovi. Přesto zvítězil. Neměl kopí ani meč ani štít. Ale měl jinou zbraň, kterou Golijáše porazil. Byla to jeho víra v Hospodina. Protože ten, kdo věří, je silnější než Golijáš.
- Izraelci: *(za volání: „Na ně!“ se Izraelci rozběhnou na Pelištějce. Po chvilce boje se všichni seřadí k další písničce)*

Písnička: K nebi zdvihal těžký meč (Zpívejte s námi 41)

(spustit oponu)

4. David se stává králem

- Vypravěč: Uběhlo mnoho let. David se dostal na královský dvůr jako muzikant a Saulův služebník, oženil se dokonce s královou dcerou. Ale pak se všechno obrátilo a musel utéci. Král Saul ho pronásledoval a chtěl ho zabít. David žil jako psanec, mnoho let strávil ve vyhnanství. Několikrát mohl David Saula zabít, strhnout na sebe vládu a prohlásit se za krále. Ale pamatoval na prorokovo slovo, že mu Bůh sám připraví cestu a ukáže správný okamžik.

(zvednout oponu)

A pak konečně přišel ten den. Zástupci všech izraelských kmenů přišli do Chebrónu a prohlásili Davida za krále.

Hlasatel: Z rozhodnutí rady izraelských starších oznamujeme, že naším novým králem se po Saulově smrti stane David. Sám Hospodin jej vyvolil a pomazal, aby pásl jeho lid a byl vůdcem Izraele. Ať je požehnán náš král.

David: *(David přichází a pokleká)*

Lid: *(zástupci lidu dávají Davidovi na hlavu korunu)* Ať ti Hospodin žehná. Ty jsi Hospodinův pomazaný.

David: Hospodine, ty jsi mne pomazal za krále a pastýře svého lidu, Izraele. Bud' se mnou a dej, ať nikdy nesejdu z tvé cesty. Ty jediný, Hospodine, jsi můj Bůh. Amen. *(David se postaví a usedá na trůn)*

Lid: *(a lidé pokleknou a volají)* Ať žije náš král. Sláva králi Davidovi. *(lidé odcházejí)*

Vypravěč: Tak se David stal králem nad Izraelem. A byl to velký a slavný král. Vládl spravedlivě a podle práva. Vítězil v bitvách s nepřáteli, vyhnal je ze země, dobyl město Jeruzalém a udělal z něj hlavní město své říše.

David poslouchal Boha a řídil se jeho příkázáními. A to i tam, kde původně plánoval a chtěl dělat věci jinak.

David: *(sedí, pak se zvedne a přechází sem a tam)* Už jsem dosáhl skoro všeho, co jsem kdy chtěl a o čem jsem snil. Mám velikou říši, nepřátelé se třesou a nedovolí se nás napadnout, mám bohatství. Dobył jsem Jeruzalém a udělal z něj hlavní město své říše. Už mám jenom jedno přání, jedno, ale zato veliké. Ještě chci postavit v Jeruzalémě chrám a přenést do něho schránu smlouvy. Zítra zavolám svého dvorního architekta. *(sedá si)*

Nátan: *(přichází)* Davide, mám ti vyřídit Boží slovo. Bůh nechce, abys mu stavěl chrám.

David: Nátane, a nešlo by to nějak změnit. Víš, jak by to bylo krásné, kdybych postavil chrám. A všichni by o mně říkali: To je ten král, co postavil ten nádherný chrám. Nešlo by to nějak s Bohem domluvit jinak.

Nátan: Ne, Davide. Je to Boží příkaz a jeho konečné slovo. Bůh chce poslušnost.

David: V tom případě poslechnu. Člověk má poslechnout, když po něm chce něco Bůh.

Vypravěč: David poslechl, i když to pro něho bylo velmi těžké. A chrám pak postavil jeho syn Šalomoun. Archu smlouvy ale David do Jeruzaléma nechal přenést. Byl to slavný den. Izraelci šli v průvodu za archou, poskakovali a tančili, zpívali a radovali se. A nejvíc ze všech David.

Lid: *(dva kněží nesou schránu, lid jde za truhlou a křepčí, David se zvedá ze židle a poskakuje)* Sláva našemu Bohu. Náš Bůh je velký. Chvalte Hospodina. *(křepčící dav se seřadí k písničce)*

Písnička: *Kéž bychom to uměli (Svítá 161)*

(spustit oponu)

5. Narození krále z rodu Davidova

Vypravěč: David byl velký a slavný král. Jeho vláda ale netrvala věčně, ani jeho říše. Po smrti Davidova syna Šalomouna se království roztrhlo a později podlehl nepřátelům, kteří zničili Jeruzalém i chrám a lidi odvedli do zajetí. Izraelci sice později obnovili Jeruzalém i chrám, jejich země ale už nikdy nezískala zpět úplnou samostatnost, ani ztracenou velikost a slávu.

Zvláště ve chvílích, kdy jim bylo zle, si Izraelci připomínali stará proroctví o tom, že jim Bůh pošle nového krále. Proroctví říkala, že to bude král z Davidova rodu a bude mnohem větší a slavnější než byl David, že jeho království bude bez konce. A nazývala tohoto zaslíbeného krále jako Mesiáše, Spasitele a Vykupitele.

(zvednout oponu)

Uplynulo téměř tisíc let od doby, kdy panoval král David, a proroctví se naplnila. Zaslíbený král z rodu Davidova opravdu přišel.

Králové se obvykle rodí v královském paláci v hlavním městě říše; tento král se narodil v malém městečku Betlémě jako král David. Králové se obvykle rodí ve slávě a v bohatství; tento se ale narodil v chudobě, v nízkosti, ve stáji. Přes to všechno to byl onen zaslíbený král.

Marie: *(Josef a Marie stojí u jeslí)* Josefe, je to syn, jak předpověděl anděl.

Josef: *(Josef zvedá dítě a říká):* Budeš se jmenovat Ježíš, to znamená vysvoboditel. Ty vysvobodíš lidi z hříchu.

Vypravěč: Když se Ježíš narodil, přišli se mu poklonit prostí pastýři. Byli to pastýři, kteří pásli stáda oveček na kopcích kolem Betléma jako kdysi malý David a kteří se k jeslím vydali, když se jim zjevili andělé a oznámili jim radostnou zvěst o narození Spasitele.

Pastýři: *(Přicházejí a klaní se a zůstávají klečat kolem jeslí)*

Vypravěč: Poklonit se Ježíši přišli i mudrci z dalekého Východu, kteří bádali ve starých knihách a sledovali běh hvězd. A když na nebi uviděli zvláštní hvězdu, jasnou a zářivou, věděli, že se narodil král králů. Šli se mu poklonit a přinesli mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.

Králové: *(Přicházejí a klaní se a zůstávají klečat kolem jeslí)*

Vypravěč: Spolu s pastýři a mudrci se narozenému dítěti klaníme i my. V jedné vánoční písni na jeho počest zpíváme: Golijáš oloupen, veselme se, člověk jest vykoupen, radujme se.

Golijáš je Boží nepřítel. Bible mu také říká satan nebo d'ábel. Ježíš, král narozený v Betlémě, zvítězil nad d'ablem. Ježíš je vítěz, Ježíš je skutečný Král a Pán a proto se mu klaníme a uctíváme ho.

A zveme i vás: Pojd'te se mu poklonit spolu s námi. Veselte se a radujte se. Narodil se pro nás pro všechny.

Všichni: *(zpívají písničku)*

Píseň: *Narodil se Kristus Pán (EZ 281)*

Písničky ke hře Král z Betléma

Haleluja, chvalte Pána, haleluja, chvalte Pána,
haleluja, chvalte Pána vším, chval jej celá zem.

1. Chvalte jej, neboť on je ten silný, chvalte jej, neboť on je ten mocný, chvalte jej, neboť on je ten svatý Pán, haleluja. *Ref.*
2. Chvalte jej zvukem kytar a louten, chvalte jej zvukem houslí a varhan, chvalte jej, neboť on je ten svatý Pán, haleluja. *Ref.*
3. Chvalte jej zvukem píšťal a bubnů, chvalte jej zvukem trub a cimbálů, chvalte jej neboť on je ten svatý Pán, haleluja. *Ref.*
4. Chvalte jej hlasem silným a zvučným, chvalte jej každý, všechno co dýchá, chvalte jej neboť on je ten svatý Pán, haleluja. *Ref.*

Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a obnov ve mně ducha přímého.

1. David se diví: Mám se stát králem. Kdo to kdy viděl, upad' jsem málem, když starý prorok vybral mě z bratří: Jen tobě, chlapče, ten úkol patří. *Ref.*
2. Já mám své ovce, znám je a chráním. Ach, milý Bože, teď je mým přáním: buď se mnou, prosím, když se to změní, když pastýř ovcí v krále se mění. *Ref.*

K nebi zdvihal těžký meč, každý se ho bál, David měl jen prak a hůl, Goliáš se smál.
Zpívejte s námi, zpívejte teď s námi: David měl jen prak a hůl, Goliáš se smál.

2. Však Bůh slabým pomáhá, pyšné nemá rád. Proto David zvítězil, obr k zemi pad' .
Zpívejte s námi, zpívejte teď s námi: Proto David zvítězil, obr k zemi pad' .
3. Nedá pomoc meč a zbroj, ale Pán Bůh náš! Kdo mu věří, silnější je než Goliáš.
Zpívejte s námi, zpívejte teď s námi: Kdo mu věří, silnější je než Goliáš.

Kéž bychom to uměli zpívat písně chvály, i když se nám nedaří vše, jak jsme si přáli.
Kéž bychom svou písničkou mohli bližním říci, že je může potěšit Pán Bůh milující.

2. David skákal radostí, tak jak hudba hrála, třebaž k jeho vážnosti nehodná se zdála.
Nic si z toho nedělal, i když lidem k smíchu, zpíval Bohu chvalozpěv, nedbal na svou pýchu.
3. Pavel seděl v žaláři, nohy v těžké kládě, třebaže byl bez viny, nenadával vládě.
Do tmavého vězení nerad šel by býval, to však na tom nemění, že si v poutech zpíval.
4. Tam kde slova nestačí, ještě něco zbývá: Kdo se z víry raduje, ten ať Bohu zpívá.
Nemusí o hudbě mít třeba ani zdání, přesto písní vděčnosti nic už nezabrání.

Narodil se Kristus Pán, veselme se, z růže kvítek vykvet nám, radujme se!
Z života čistého, z rodu královského, již nám narodil se.

2. Jenž prorokován jest, veselme se, ten na svět poslán jest, radujme se! Z života ...
3. Člověčenství naše, veselme se, ráčil vzítí na se, radujme se! Z života ...
4. Goliáš oloupen, veselme se! Člověk jest vykoupen, radujme se! Z života ...